

# РЕШЕНИЕ

№ 1738

гр. София, 11.03.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав**, в публично заседание на 11.02.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Калинка Илиева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9394** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] /н/ срещу решение № И-5616/17.7.2019 г. на директора на дирекция „Местни данъци и такси и търговска дейност“ при [община], с което е потвърден акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 ДОПК – АУЗД-76060078/11.6.2019 г., с който са установени задължения - данък недвижими имоти /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода 2014-2018 г. в общ размер от 18 655,77лв., от които 14 553,05 лв. главници и 4102,72 лв. лихви за забава към 11.6.2019 г.

Жалбоподателят твърди, че спрямо него е открито производство по несъстоятелност. Ето защо следва да намери приложение чл. 685, ал. 1, вр. чл. 688, ал. 1 ТЗ, като вземанията, възникнали преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност се предявят до три месеца от обявяване на решението в търговския регистър /решението на жалбоподателя е обявено на 14.2.2017 г./. След изтичане на този срок тези вземания не могат да се предявяват и следователно – се погасяват. В процесния случай се установяват вземания /като актът има не само декларативно, но и конститутивно значение/, възникнали през 2014, 2015, 2016 г. - т.е. е било обективно възможно да бъдат предявени в сроковете по чл. 685, ал. 1 и чл. 688, ал. 1 ТЗ. Така са били предявени вземанията за 2012 и 2013 г. Счита, че нормата на чл. 168 ДОПК не дерогира приложението на чл. 739, ал. 1 ТЗ, която предвижда специално основание за погасяване на вземанията, без значение дали са публични или не. Производството по

несъстоятелност е универсално и цели удовлетворяването на всички кредитори. Ответникът - директорът на дирекция „Местни данъци и такси и търговска дейност“ при [община] оспорва жалбата. Твърди, че с акта за установяване на задължения /АУЗ/ не се предявяват вземания, а се цели определяне на задължения. С факта на несъстоятелност не може да се дерогират способите за установяване на задължения. Установяването на задължение с влязъл в сила акт е основание за предприемане на принудително изпълнение, каквото производство е и производството по несъстоятелност. Няма законова възможност държавата и общините да установяват такива вземания в производството по несъстоятелност. Не следва да се прилага давност, тъй като приложимата норма на чл. 171 ДОПК, която е специална. Ето защо моли да се отхвърли жалбата. Претендира разноски.

СГП счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е подал 10 бр. данъчни декларации по чл. 17, ал. 1 /отм./ ЗМДТ, на 2.2.2012 г. за 10 недвижими имота, подробно описани в АУЗ.

Въз основа на тези декларации е издаден е АУЗ-№ 76060078/11.6.2019 г., с който са установени задължения по Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ общо в размер на 14 553,05 лв. главници - данък недвижими имоти /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода 2014-2018 г. и 4102,72 лв. лихви за забава към 11.6.2019 г.

Жалбата срещу АУЗ е отхвърлена при обжалването пред по-горестоящия административен орган. Прието е, че не са налице основанията по чл. 168 ДОПК за погасяване на задължението; правилно е приложен материалният закон по отношение на установените размери на ДНИ и ТБО

При справка по партидата на жалбоподателя в търговския регистър се установява, че по отношение на него е образувано производство по несъстоятелност – по т.д. № 6462/2015 г. на СГС.

С разпореждане от 10.8.2016 г. по посоченото дело СГС е разпоредил да се изпрати писмо до НАП с уведомление да представи „всички съставени на ответника по молбата ревизионни актове, ако има такива както и доказателства за влизането им в сила“.

С решение от 10.2.2017 г., постановено по т.д. № 6462/2015 г. на СГС, обявено в търговския регистър на 14.2.2017 г. е обявена неплатежоспособността на жалбоподателя; определена е начална дата на неплатежоспособността – 31.12.2010 г. и е открито производство по несъстоятелност.

С решение от 1.12.2017 г. жалбоподателят е обявен в несъстоятелност; постановено е прекратяване дейността на предприятието му; обща възбрана и заповед върху имуществото му; прекратени са правомощията на органите и е лишен от правото да управлява и да се разпорежда с имуществото, включено в масата на несъстоятелността. Постановено е започване осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността и разпределение на осребреното имущество. Започнати са действия по осребряване на имуществото.

Производството по несъстоятелност все още е висящо - не е прекратено с решението по чл. 735 ТЗ.

Националната агенция по приходите е включена като кредитор в списъка на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, като с определение от 16.8.2017 г. е изменено неправилно посочено вземане и са включени вземания на кредитора НАП,

предявени с молба с вх. на СГС №64830/16.05.2017г.: за ТБО и лихви за забава на основание акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 ДОПК № АУ000293/18.06.2014 г. и на основание декларация по чл. 14 ЗМДТ № 10944/23.06.2010 г.

Съдът, като взе предвид така установеното, намира следното:

Оспорва се дължимостта на ДНИ и ТБО. Жалбоподателят, с жалбата си пред по-горестоящия орган, е посочил, че обжалва АУЗ в частта относно установяване на публични задължения – ДНИ и ТБО за периода 2014-2016 г. вкл., за сумата от 12 080,25 лв., ведно със законните лихви към 11.6.2019 г. Следователно, поради неоспорването на АУЗ в останалата му част, той е влязъл в сила за периодите 2017 г. и 2018 г. С решението на по-горестоящия административен орган е отхвърлена жалбата, с която частично се оспорва АУЗ. Същевременно е прието, че се оспорва целия акт и е налице произнасяне за целия размер, вкл. и за периодите 2017 г. и 2018 г.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган /така заповед № 897/19.6.2017 г. на кмета на [община]/, спазена е предписаната от закона форма, като не са налице допуснати процесуални нарушения.

Съдът, като взе предвид установеното по делото и становищата на страните, счита че жалбата е неоснователна.

Основен предмет на спора е дали следва да бъде постановен акт за установяване дължимостта на процесните задължения – за ДНИ и ТБО, за посочените периоди, с оглед непредявяването им в рамките на откритото производство по несъстоятелност.

Действително, от доказателствата по делото не се установява, въпреки изричното уведомление до НАП на основание чл. 78, ал. 1 ДОПК, да са предявени всички вземания за ДНИ и ТБО и лихви върху тях. Действително, производството по несъстоятелност е универсално и като такова НАП /която е и изрично уведомена за това/, е следвало да предяви всички вземания, възникнали към датата на изтичане на сроковете по чл. 685, ал. 1 ТЗ и чл. 688, ал. 1 ТЗ.

Същевременно обаче, съдът намира за основателни възраженията на ответника по жалбата, че производството по установяване на публични вземания, каквото е процесното, е различно от производството по несъстоятелност, което е универсално производство за принудително изпълнение на вземания. Предмет на настоящото производство е установяване на основание и размера на съответните публични вземания, както и лихви върху тях /така чл. 166 ДОПК/. Едва след като се установят, на основание чл. 164, ал.2 ДОПК (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.), екземпляр от акта за установяване на публичното вземане се предоставя на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от връчването му. Съгласно чл. 164, ал. 3 (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) публичните вземания се предявяват от Националната агенция за приходите пред съда по несъстоятелността, освен ако в закон е предвидено друго. В зависимост от това дали актът за установяване на вземането е влязъл в сила или не, синдикът предприема действията по ал. 4 или 5 на чл. 164 ДОПК, като включва съответното вземане в списъка на приетите от него вземания незабавно или под условие. Съгласно чл. 730 ТЗ кредитор, който е предявил вземането си след извършено разпределение, се включва в следващите разпределения без право на изравняване съобразно с вече платеното.

Предвид изложеното и доколкото в процесния случай е постановено осребряване на имуществото на жалбоподателя-длъжник, по отношение на новоустановеното вземане за ДНИ и ТБО предстои да се извършат действията по чл. 164, ал. 2-5 ДОПК, както и по чл. 730 ТЗ - вземането а се включи в евентуални следващи разпределения, като

търпи негативните последици, предвидени в посочената норма – включване без право на изравняване съобразно с вече платеното.

С оглед на изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна – не са налице сочените от жалбоподателя основания за недължимост на процесния данък, за периодите 2014-2016 г. Същевременно, при преценка наличието на материално-правните предпоставки за издаване на процесния АУЗ съдът намира, че същият е издаден в съответствие с приложимите норми на ЗМДТ и не са налице други основания за отмяната му.

По отношение на периодите 2017 г. и 2018 г. Видно от установеното, пред по-горестоящия орган не е оспорена частта за установяване задължения за тези периоди. Ето защо административният орган, като се е произнесъл и по отношение на тях, се е произнесъл извън това, за което е бил сезиран. Ето защо оспореният акт в тази му част следва да бъде отменен.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 64 състав

### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] /н/, ЕИК[ЕИК] срещу решение № И-5616/17.7.2019 г. на директора на дирекция „Местни данъци и такси и търговска дейност“ при [община], в частта, с която е потвърден акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 ДОПК – АУЗД-76060078/11.6.2019 г., с който са установени задължения - данък недвижими имоти /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода 2014-2016 г., общо за сумата от 12 080,25 лв., ведно със законните лихви към 11.6.2019 г.

ОТМЕНЯ, по жалбата на жалбата на [фирма] /н/, ЕИК[ЕИК], решение № И-5616/17.7.2019 г. на директора на дирекция „Местни данъци и такси и търговска дейност“ при [община], в частта, с която е потвърден акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 ДОПК – АУЗД-76060078/11.6.2019 г., с който са установени задължения - данък недвижими имоти /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода 2017-2018 г., за разликата до сумата от 18 655,77лв., от които 14 553,05 лв. главници и 4102,72 лв. лихви за забава към 11.6.2019 г.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: